

İnce Barsakta Leiomyosarkoma (Bir Olgu Nedeniyle)

Dr. Oskay KAYA , Dr. Gökhan OSMANOĞLU,
Dr. Zafer ERGÜL, Dr. İsmet BARAN

Özet: *Leiomyosarkoma ince barsak malign tümörleri içinde dördüncü sıklıkla görülmektedir. Ince barsak maligniteleri ise tüm sindirim kanalı malign lezyonlarından %2’ni oluşturmaktadır. Ender olarak rastlanan bu tümör, komplikasyonların olaya katılmasıyla çok farklı semptom ve bulgularla karşımıza çıkabilir. Atipik abdominal ağrı hastalar yanında, abordan rektal kanamalı, obstrüksiyon veya perforasyon gelişen vakalar da vardır. Hastalıkın primer tedavisi cerrahıdır. Burada sunulan olgu eksploratris laparatomide tanı almıştır.*

Anahtar kelimeler: Leiomyosarkoma, ince barsak.

İnce barsaklar tüm gastrointestinal kanalın uzunluk olarak %75ini ve mukozal yüzey olarak da %90’ını oluşturmamasına rağmen; bütün sindirim kanalı tümörlerinin %25’i ve malign lezyonların ise ancak %2’si buradan gelişir (1). Toplanmış geniş serilerde ince barsak leiomyosarkomu; karsinoid tümör, adenokanser ve lenfomadan sonra dördüncü sıklıkla karşımıza çıkar (1,2). Leiomyoma, leiomyosarkomadan üç kat fazla görülür ve genellikle daha küçüktür. Ancak tümörün boyutu ile malignite arasında bir ilişki olmadığı saptanmıştır (3). Leiomyosarkoma yenidoğan döneminden itibaren her yaş grubunda rastlanır. Kadın/Erkek oranı değişik serilerde farklı rakamlarla verilmektedir (1-5). Bu farklı oranlar tümörün çok seyrek görülmESİ ve dolayısı ile serilerin küçüklüğünden kaynaklanmaktadır. Tümörün semptomatolojisi de oldukça karışıkta; atipik karın ağrısından, masif kan transfüzyonu gerektiren kanamalar, obstrüksiyon ve perforasyona kadar geniş bir spektrum çizer.

SSK Ankara Hastanesi 3. Genel Cerrahi Kliniği.

Cilt 5, Sayı 2, 1994

Summary: *INTESTINAL LEIOMYOSARCOMA (A CASE REPORT)*

Among all intestinal malignancies, leiomyosarcoma is the forth most common tumor. Intestinal malignancies stand for 2% of the total gastrointestinal malignancies. By the involvement of complications this rare tumor can show itself with very different symptoms and signs. The patients may present with atypical abdominal pain, abandoned rectal bleeding, obstruction or perforation. The primary treatment of the disease is surgical. The case presented here has been diagnosed during the explorative laparotomy.

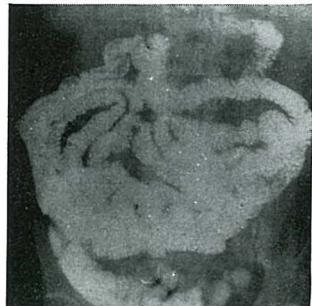
Key words: Leiomyosarcoma, small intestine.

OLGU SUNUSU

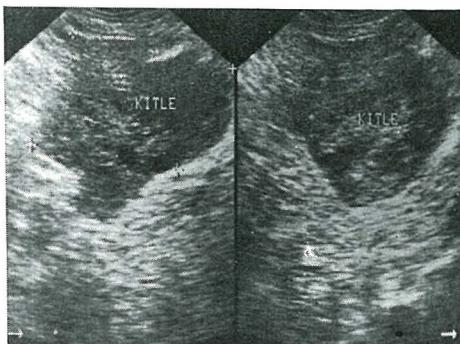
62 yaşında erkek hasta, yaklaşık bir yıldır atipik abdominal ağrı ve distansiyon yakınmaları var, zaman zaman konstipasyon tarzında dışkılama alışkanlığında değişiklik tanımlıyor ve son üç ayda yaklaşık 6 kilogram zayıflamış. Hastamızda üç yıllık diabetes mellitus ve bir yıllık angina pektoris yakınmaları mevcut olup gittiği sağlık merkezinde batında tümöral kitle saptanması üzerine hastanemize sevk edilmiş.

Fizik muayene; umbilikal bölge ve karın sağ alt kadranında derin palyasyonla duyarlılık var, aynı bölgede yaklaşık 10x10 cm boyutlarında fiksasyon göstermeyen, lastik kıvamında solid izlenimi veren kitle alındı. Diğer sistemlerin muayenesi normaldi.

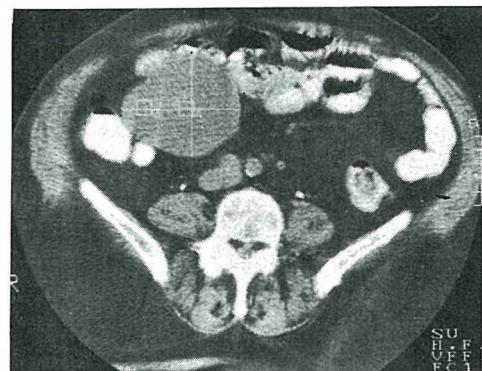
Laboratuvar incelemelerinde rutin tam kan, idrar ve kan biyokimyası normal bulunuldu. Kan şekeli diyet ile regüleydi. EKG de lateral iskemi bulguları olup, tıbbi tedavi görüyordu. PA akciğer grafisi normaldi. HBsAg negatifti, çalışılan



Resim 1: Ince barsak pasaj grafisi: Tümör, müsküler tabakadan mezoya doğru büyündüğünden patolojik görünüm yok.



Resim 2: Batın ultrasonografisi: Heterojen ekoda, 90x80 mm ebadında, sınırları belirgin solid kitle.



Resim 3: Bilgisayarlı tomografi: Çekum medialinde ince barsak segmentlerinin posteriorunda 75x85 mm boyutlarında kitle

tümör belirleyicilerden CEA: 0.1 ng/ml, AFP: 2.06 ng/ml, CA 19-9:33 U/ml olarak saptandı ve normal sınırlardaydı. Gaitada gizli kan yoktu.

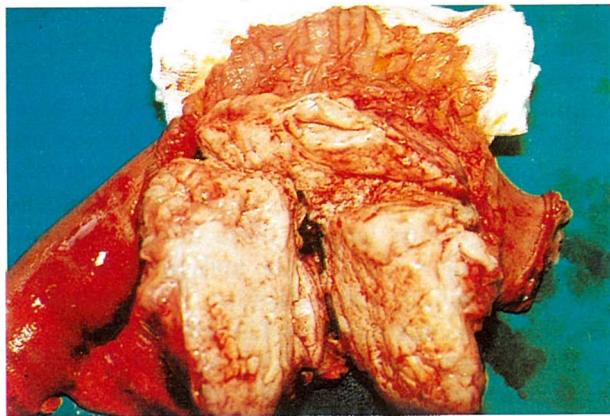
İnce barsak pasaj grafisinde patolojik görünüm yoktu (Resim 1). Opak lavmanlı kolon grafisi de normaldi. Abdominal ultrasonografide batın sağ alt kısmında 90x80 mm boyutlarında heterojen, sınırları belirgin solid kitle ve sağ böbrekte kortikal kist saptandı (Resim 2). Bilgisayarlı tomografide çekum medialinde, ince barsak segmentlerinin posteriorunda, barsakları anteriora doğru iten, terminal ileum lokalizasyonunda düzgün sınırlı, homojen yapıda 75x85 mm boyutlarında yumuşak doku kitlesi vardı (Resim 3), pankreas atrofik görünümdeydi ve sağ böbrekte kortikal kist saptandı.

Eksploratris laparatomiyeye karar verildi. Hasta diabet ve koroner iskemi yönünden dahiliye kliniğinin önerileri ile gerekli önlemler alınarak opere edildi. Sağ pararektal kesi ile batına girildi, Treitz ligamanından yaklaşık 30 cm distalde jejenum duvarından köken alıp mezusu segmentler olarak rezeke edildi (Resim 4 ve 5) üç uca anastomoz yapıldı.

Operasyon piyesinin histopatolojik incelemesinde (Resim 6 ve 7); kesitlerde geniş nekroz ve kannaşma alanları içeren tümöral yapının, hiperselüller nitelikte olduğu ve demetler oluşturan atipik hücrelerden meydana geldiği görülmektedir. Hücrelerde pleomorfizm mevcut olup her bir 10 büyük büyütme alanında 5 veya daha fazla mitozun bulunduğu gözle çarpmaktadır. Tümöral yapı ince barçağın kas tabakası ile ilişki göster-

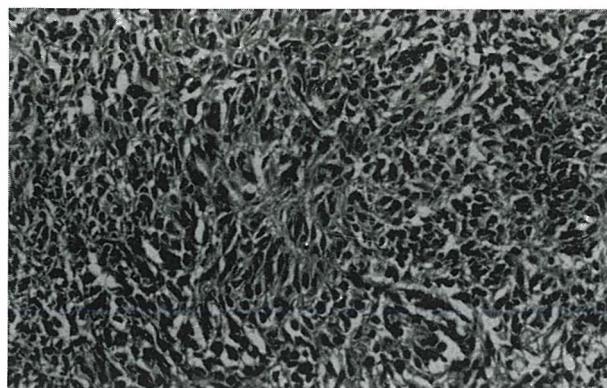


Resim 4: Operasyon piyesinin makroskopik görünümü.



Resim 5: Operasyon piyesi. Jejenum longitudinal, tümöral kitle horizontal planda açılmış. Mukozanın sağlam olduğu görülmektedir.

mektedir. Barsak mukoza ve submukoza normal yapıda olup, barsağın her iki ucu normal görünümdedir. Histopatolojik tanı: Jejenum ve mezo kitlesi eksizyon materyalinde leiomyosarkoma.



Resim 6: Mikroskopik görünüm (HE): Demetler oluşturan iğ şeklinde atipik hücreler.

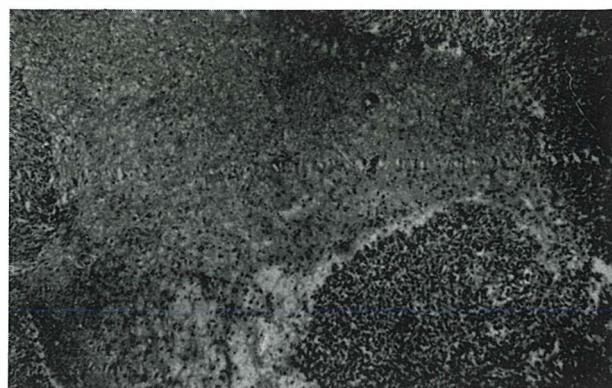
Hastamız postoperatif 5. gün komplikasyonsuz olarak taburcu edildi. Adjuvan kemoradyoterapi planlanmadı.

TARTIŞMA

Operasyon ve otopsi sonuçlarına göre değişmekte birlikte primer ince barsak tümörlerine kolon neoplazmlarından 40-60 kez az rastlanmaktadır (1). Bu durum 35 ten fazla histopatolojik tipin mevcut olduğu da gözönünde alınırsa tanı ve tedaviyi daha karışık hale getirmektedir (1).

Gastrointestinal kanalda barsak duvarı ya da vasküler duvarın düz adelesinden kaynaklanan neoplazmlar tüm gastrointestinal tümörlerin %1 ini oluşturur (3). Leiomyosarkoma ile leiomyoma arasında histopatolojik ayırm bazen zor olabilir. Her iki tümör de gri-beyaz renkli ve solid olması na rağmen; malign olgularda geniş nekroz vœ hemoraji odakları, sellülaritede artışla birlikte iğ şeklinde hücreler, pleomorfizm ve hiperkromatizm görülür, mitoz sayılarındaki artış ta histopatolojik ayırmada yardımcıdır (1). Bizim olgumuzda malign histopatolojik kriterlerin hemen hepsi mevcut olduğundan tanı kolay konuldu. Öte yandan benign görünlü bazı düz kas tümörlerinin de nüks gösterdiği ve ashında malign davranışlı olduğu bildirilmektedir (2).

İnce barsak leiomyosarkomunun semptomatolojisi oldukça değişiktir. Shireen ve ark. nın 16 yılda topladıkları 46 hastalık bir seride %81 abdominal ağrı, %41 rektal kanama, %19 halsizlik ve kilo kaybı saptanmıştır (3). Bert ve ark. nın 19 yıllık ve 34 olguluk bir serisinde 12 rektal kanama, 11 ağrı, 5 erken tokluk hissi, 3 perforas-



Resim 7: Mikroskopik görünüm (HE): Malignite için patognomonik geniş nekroz alanı.

yon, 2 palpabl kitle vardır (2). Patrick ve ark. nın literatür tarayarak bildirdiği 22 olguluk pediatrik hasta serisinde bu semptom ve bulguların yanında obstrüksiyon gelişmiş olgulara rastlanmaktadır (4). Hastamızda yaklaşık bir yıldır atipik abdominal ağrı, konstipasyon tarzında dışkılama alkanlığında değişiklik ve son üç ayda altı kilogram zayıflama vardı. Makroskopik rektal kanama yoktu ve gaitada gizli kan detect edilmedi (Guiaç yöntemi). Sağ alt kadrannda palpabl tümöral kitle vardı.

Semptomatik olsa bile ince barsak tümörlerinin tanısı zordur. Retrospektif değerlendirmeler bazı serilerde kontrast radyografi ile tanının %60-90 olduğunu gösterse de bu şekilde preoperatif tanı imkanı %20-50 dolaylarındadır (1). Olgumuzda ince barsak pasaj grafisi, tümörün müsküler tabakadan mezoya doğru büyümesi nedeniyle sonuç vermedi. Enteroklisis olarak adlandırılan bir yöntemde Treitz ligamanını geçen bir tüp yoluyle kontrast madde verilerek ince barsak grafileri alınmaktadır Maaglinete ve ark. bu şekilde önceden rutin yönteme gözden kaçmış 48 tane ince barsak lezyonu tesbit etmiştir (6). Öte yandan obstrüksiyon, volvulus gibi ender komplikasyonların düz grafilerde klasik görümleri olabilir; terminal ileum lezyonları ileoçkal valvden reflü olan opak madde ile kolon grafisinde saptanabilir.

Anjiografi, özellikle kanayan leiomyosarkomlu olgularda lezyon yerini tesbit için kullanılır. 0.5-1 ml/dk kanama tesbit edilebilir. Tc 99 m ile işaretli eritrosit kullanarak yapılan sintigrafi ile de 0.1 ml/dk kanamaları tanımak olasıdır (1.5).

Ultrasonografi ve bilgisayarlı tomografi, leiomiosarkomalı olgularda özellikle tümörün ekstraluminal yerleşim özelliğinden dolayı yararlı bilgiler vermektedir (1-5). Olgumuzda sağ alt kadrandaiki tümöral kitleyi bu yöntemlerle görüntüleyebildik.

Hastalığın tedavisi konusunda hemen tüm otörler önceliği cerrahiye vermektedir (1-5). Leiomiosarkoma pritoneal implantasyon, lenfatik ve hematojen yayım yapabilir (3). Bert ve ark. nın

KAYNAKLAR

1. Ashley SW, Wells SA: Tumors of the small intestine. Semin Oncol 1988; 15(2): 116-28.
2. Bowers BA, Watters CR, Szpak CA, Meyers WC: Abdominal leiomyosarcoma: Aggressive management. South Med J 1989; 82(3):313-7.
3. Senewiratne S, Strong R, Reasbeck PG: Smooth muscle tumours of the upper gastrointestinal tract. Aust N Z J Surg 1987; 57(5): 299-302.
4. McGrath PC, Naifeld JP, Kay S, Salzberg AM: Principles in the management of pediatric intestinal leiomyosarcomas. J Pediatr Surg 1988; 23(10): 939-41.
5. Hansen CP, Colstrup H, Møgensen AM: Recurrent gastrointestinal bleeding due to leiomyosarcoma of the small intestine. Case report. Eur J Surg 1991; 157(3): 227-9.
6. Maglinte DDT, Hall R, Miller RE: Detection of surgical lesions of the small bowel by enteroclysis. Am J Surg 1984; 197: 226-9.

serisinde peritoneal implantasyon oranı %45 olarak verilmekte, bu hastalarda küratif olduğu sanılan cerrahi tedaviden sonra sağkalım oranını anlamlı ölçüde düşüğü vurgulanmaktadır (2). Değişik serilerde cerrahi tedaviden sonra 5 yıllık sağkalım oranları %10 ile %50 arasında değişmektedir (2,3). Doxorubicin, decarbasin, vincristine, cyclophosphamide gibi kemoterapötik ajanlar ile yapılmış çalışmalar varsa da otörlüğü görüşündedirler (1-5).